

Výstava: **Volné/fine**, *Co by se stalo, kdyby na VŠUP přestala existovat katedra volného umění?*

autoři: Petra Brázdilová, Marek Bureš, Jan Hladil, Petr Krátký, Michal Kohút, Radim Langer, Inna Levinson, Jiří Marák, Jan Nálepa, Martina Nosková, Aleš Novák, Martin Nytra, Martin Prudil, Diana Winkerlová

kurátor: Lucie Šmardová

vernisaž výstavy je 25.6 2010 v 18 hodin

výstava otevřena od 25. 6.2010 do 17. 9.2010

otevřeno Po až Pá od 11 do 17 hodin

mimo otvírací dobu je možné se domluvit na tel: 775 706 023

VYSOKÁ ŠKOLA UMĚLECKO-PRŮMYSLOVÁ V PRAZE

Katedra volného umění vznikla po roce 1990 a svým rozvrstvením pokrývá vzdělání v tradičních výtvarných disciplínách. Je rozčleněna do ateliérů, v nichž výuku individuálně vedou výrazné umělecké a pedagogické osobnosti. Výstava Volné/fine je jednou z prvních společných výstav všech ateliérů katedry Volného umění a představuje **Ateliér sochařství** (vedoucí prof. ak. soch. Kurt Gebauer, asistentky Ivana Junková, Dagmar Šubrtová; zastupující vedoucí MgA. Krištof Kintera, asistentka Monika Havlíčková), **Ateliér malby** (vedoucí doc. Stanislav Diviš, MgA. Aldin Popaja), **Ateliér intermediální konfrontace** (vedoucí doc. ak. mal. Jiří David, asistent MgA. Milan Salák) a **Ateliér supermédií** (vedoucí MgA. Federico Díaz, asistent Mgr. David Kořínek).

Volné/fine

Co by se stalo, kdyby na VŠUP přestala existovat katedra volného umění?

Úloha a pozice takzvaného „volného“ umění je hledána po celou dobu existence tohoto termínu. Samozřejmě, že jedním z důvodů obtížnosti onoho hledání je i výraz sám. Adekvátní anglický výraz pro termín „volné umění“ je „fineart“ (krásné umění), ten však paradoxně ilustruje význam a náplň dané kulturní kategorie ještě mnohem méně. Jakkoliv problematický název by ovšem neměl ovlivnit její obsah.

Výstavní projekt Lucie Šmardové, se pokouší k výše zmíněné polemice přispět s nabídkou ověření volno/fineartové funkce v prostředí, které je společensky vnímáno jako líheň těch, kteří v budoucnu budou formovat obecné estetické postoje populace. Úloha Vysoké školy Uměleckoprůmyslové v Praze totiž spočívá ve „...*vychovávání designérů v tom nejširším slova smyslu*“. Ke zmíněnému

formování dochází ve chvílích, kdy jedinec v roli spotřebitele přichází do styku s produktem, který je vedle užitné hodnoty vždy spojen s formálně estetickou zprávou, která se pak stává součástí jeho životního prostoru. Estetická kvalita práce se samozřejmě spojuje s funkční stranou věci, nicméně je to právě estetické, co má více šancí posunout význam produktu mimo jeho standardně utilitární význam. Úroveň designéra závisí na jeho schopnostech tvůrčím způsobem experimentovat a právě experiment v jeho nejsvobodnější (protože nepodmíněné zakázkou) podobě je podstatou volného umění. Role ateliérů katedry volného umění je předvádět právě takový druh experimentu, přičemž fine-křása se může stát druhotným produktem uvedeného snažení, stejně jako jeho svobodně vybraným cílem.

Autorka projektu vybrala z každého ateliéru několik studentů a postavila je do surreálné situace, ve které katedra volného umění společně s jejich ateliéry přestala existovat. Každý ze studentů si pro svoje díla následně mohl vybrat některou ze zbývajících kateder (jedná se o Architekturu, Design, Užité umění, Grafiku a Dějiny umění). V dílech volného umění jsou tak hledány společné prvky, myšlenkové či pracovní postupy vlastní ostatním oborům.

Na závěr je třeba zdůraznit, že výstava samotná, stejně jako tvorba vystavujících umělců není pouze ilustrací svrchu zmíněných konstrukcí a idejí kurátorky a bylo by chybou vnímat i vystavené umělce, jako pouhé zástupné příklady studentské produkce na Katedře volného umění Vysoké školy uměleckoprůmyslové. Vysoká úroveň prací prezentovaných autorů sama o sobě činí z projektu Volné/fine významný výstavní počín a dokládá i široký záběr typů výstavních výstupů spojených s GALERÍÍ XXL. Vnímavému divákovi se tak otevírá prostor k novému vnímání souvislostí, z nichž pochopitelně vyvstávají i nové otázky. A správně se zeptat je často důležitější, než správně odpovědět.

Milan Salák